

✧ Texty na tento týden – Ex 15:22–16:36; Gn 3:1–6; Ex 17:1–7; 1K 10:4; Ex 18:1–27; 1K 10:11

✧ Základní verš

*„Hospodin řekl Mojžíšovi: ‚Jak dlouho se budete zpěčovat a nebudete dbát mých příkazů a řádů? Hled’te, vždyť Hospodin vám dal den odpočinku. Proto vám dává šestého dne chléb na dva dny. Zůstaňte každý, kde jste, ať nikdo sedmého dne nevychází ze svého místa.‘ Lid tedy sedmého dne odpočíval.“ (Ex 16:28-30)*

Po odchodu z Egypta čekala Izrael neznámá cesta do zaslíbené země. Lid měl před sebou dlouhou a náročnou cestu, během níž se musel naučit mnoha novým lekcím. Hospodin svůj lid povede a bude se o něj starat. Zároveň chce Izraelcům pomoci růst v poslušnosti a v poznání sebe sama. To bude možné jediné tak, že je bude učit kázni, sebeovládání, obětavosti a nesobeckosti.

Mojžíš byl viditelným vůdcem a lidé jej a jeho vedení museli následovat, pokud chtěli zvítězit. Bylo pro ně klíčové zůstat spolu, spolupracovat a vzájemně si pomáhat. Před nimi bylo mnoho překážek a výzev. Jejich duchovní růst bude záviset na tom, jak se s těmito výzvami vypořádají a jak budou poslouchat Mojžíše, zejména když se problémy začnou stupňovat.

Známé čínské přísloví říká, že cesta dlouhá tisíce mil začíná jediným krokem. Tato myšlenka pravdivě popisovala i situaci Izraele. Na každém kroku museli důvěřovat Hospodinovým pokynům. Při dalším studiu uvidíme, jak moc těžké pro ně bylo naučit se této důvěře.

Ale ruku na srdce, pro koho z nás je to snadné?

✧ Osnova lekce:

Sedmá lekce zaměří naši pozornost na první výzvy a problémy, kterým Izrael čelil po odchodu z Egypta. V situaci nedostatku pitné vody a jídla mohli znovu zakusit Hospodinovu moc a učit se mu důvěřovat a žít v závislosti na něm.

- ☐ Ex 15:22–27 - Hořká voda v Maře a její proměna (neděle)
- ☐ Ex 16:1–36 - Reptání kvůli nedostatku jídla a dar many a křepelek (pondělí)
- ☐ Ex 17:1–7 - Nedostatek vody v Refidimu a voda ze skály (úterý)
- ☐ Ex 18:1–27 - Jitrova návštěva a rady ohledně správy lidu (středa)
- ☐ 1K 10:1–11 - Pavlova poučení z putování Izraele pouští (čtvrtek)

**NE 10. srpna – HOŘKÁ VODA**

Ex 15:22-27 „<sup>22</sup>Mojžíš vedl Izraele od Rákosového moře dál. Vyšli na poušť Šúr a táhli pouští po tři dny, aniž narazili na vodu. <sup>23</sup>Došli až do Mary, ale nemohli vodu z Mary pít, protože byla hořká. Pojmenovali ji proto Mara (to je Hořká). <sup>24</sup>Tu lid proti Mojžíšovi reptal: ‚Co budeme pít?‘“ <sup>25</sup>Mojžíš úpěl k Hospodinu a Hospodin mu ukázal dřevo. Když je hodil do vody, voda zesládla. Tam dal Hospodin lidu nařízení a právní ustanovení a podrobil jej tam zkoušce. <sup>26</sup>Řekl: ‚Jestliže opravdu budeš poslouchat Hospodina, svého Boha, dělat, co je v jeho očích správné, naslouchat jeho přikázáním a dbát na všechna jeho nařízení, nepostihnu tě žádnou nemocí, kterou jsem postihl Egypt. Neboť já jsem Hospodin, já tě uzdravuji.‘“ <sup>27</sup>Pak přišli do Élimu. Tam bylo dvanáct vodních pramenů a sedmdesát palem. Tam při vodách se utábořili.“

Ex 15:11 „Kdo je mezi bohy jako ty, Hospodine? Kdo je jako ty, tak velkolepý ve svatosti, hrozný v chvályhodných skutečích, konající divy?“

## PO 11. srpna – KŘEPELKÝ A MANA

**Ex 16:6-8** „<sup>6</sup>Mojžíš a Áron řekli všem Izraelcům: „Večer poznáte, že vás z egyptské země vyvedl Hospodin. <sup>7</sup>A ráno spatříte Hospodinovu slávu, ačkoli slyšel vaše reptání proti sobě. Co jsme my, že reptáte proti nám?““ <sup>8</sup>Pak Mojžíš dodal: „Poznáte to podle toho, že vám Hospodin dá večer k jídlu maso a ráno k nasycení chléb, ačkoli slyšel reptání, jak jste proti němu reptali. Co jsme my? Nereptáte proti nám, ale proti Hospodinu.““

**Ex 16:1-36** „<sup>1</sup>Pak vytáhli z Élimu. Celá pospolitost Izraelců přišla na poušť Sín, která je mezi Élímem a Sínajem, patnáctý den druhého měsíce poté, co vyšli z egyptské země. <sup>2</sup>Celá pospolitost Izraelců na poušti opět reptala proti Mojžíšovi a Áronovi. <sup>3</sup>Izraelci jim vyčítali: „Kéž bychom byli zemřeli Hospodinovou rukou v egyptské zemi, když jsme sedávali nad hrnci masa, když jsme jídvali chléb do sytosti. Vždyť jste nás vyvedli na tuto poušť, jen abyste celé toto shromáždění umořili hladem.““ <sup>4</sup>Hospodin řekl Mojžíšovi: „Já vám sešlu chléb jako déšť z nebe. Ať lid vychází a sbírá, co denně potřebují. Tak je podrobím zkoušce, budou-li se řídit mým zákonem, či nikoli. <sup>5</sup>Když budou připravovat, co přinesou, ať je toho šestého dne dvakrát tolik, než co nasbírají každodenně.““ <sup>6</sup>Mojžíš a Áron řekli všem Izraelcům: „Večer poznáte, že vás z egyptské země vyvedl Hospodin. <sup>7</sup>A ráno spatříte Hospodinovu slávu, ačkoli slyšel vaše reptání proti sobě. Co jsme my, že reptáte proti nám?““ <sup>8</sup>Pak Mojžíš dodal: „Poznáte to podle toho, že vám Hospodin dá večer k jídlu maso a ráno k nasycení chléb, ačkoli slyšel reptání, jak jste proti němu reptali. Co jsme my? Nereptáte proti nám, ale proti Hospodinu.““ <sup>9</sup>Áronovi Mojžíš řekl: „Vyzvi celou pospolitost Izraelců: „Přistupte před Hospodina, neboť slyšel vaše reptání.““ <sup>10</sup>Když mluvil Áron k celé pospolitosti Izraelců, obrátili se k poušti, a vtom se ukázala v oblaku Hospodinova sláva. <sup>11</sup>Tu Hospodin promluvil k Mojžíšovi: <sup>12</sup>„Slyšel jsem reptání Izraelců. Vyhlás jim: „Navečer se najíte masa a ráno se nasýtíte chlebem, abyste poznali, že já jsem Hospodin, váš Bůh.“““ <sup>13</sup>Když pak nastal večer, přiletěly křepelky a snesly se na tábor. A ráno padala kolem tábora rosa. <sup>14</sup>Když rosa přestala padat, hle, na povrchu pouště leželo po zemi cosi jemně šupinatého, jemného jako jíní. <sup>15</sup>Když to Izraelci viděli, říkali jeden druhému: „Man hů?“ (To je: „Co je to?“) Nevěděli totiž, co to je. Mojžíš jim řekl: „To je chléb, který vám dal Hospodin za pokrm.“ <sup>16</sup>Hospodin přikázal toto: Nasbírejte si ho každý, kolik potřebujete k jídlu. Každý vezmete podle počtu osob ve svém stanu ómer na hlavu.““ <sup>17</sup>Izraelci tak učinili a nasbírali někdo více, někdo méně. <sup>18</sup>Pak odměřovali po ómeru. Ten, kdo nasbíral mnoho, neměl nadbytek, a kdo nasbíral málo, neměl nedostatek. Nasbírali tolik, kolik každý k jídlu potřeboval. <sup>19</sup>Mojžíš jim řekl: „Nikdo ať si nenechává nic do rána!““ <sup>20</sup>Ale oni Mojžíše neposlechli a někteří si něco do rána nechali. To však zčervivělo a páchlo. Mojžíš se na ně rozlítil. <sup>21</sup>Sbírali to tak ráno co ráno, kolik každý k jídlu potřeboval. Když však začalo hrát slunce, rozpustilo se to. <sup>22</sup>Šestého dne nasbírali toho chleba dvakrát tolik, totiž dva ómery na osobu. Tu přišli všichni předáci pospolitosti a oznámili to Mojžíšovi. <sup>23</sup>Ten jim řekl: „Toto praví Hospodin: Zítřka je slavnost odpočínutí, Hospodinův svatý den odpočinku. Co je třeba napéci, napečte, a co je třeba uvařit, uvařte. A vše, co přebývá, uložte a opatrujte do rána.““ <sup>24</sup>Uložili to tedy do rána, jak Mojžíš přikázal. A nezapáchalo to, ani se do toho nedali červi. <sup>25</sup>Mojžíš pak řekl: „Snězte to dnes, protože dnes je Hospodinův den odpočinku. Dnes nenajdete na poli nic. <sup>26</sup>Šest dní budete sbírat, ale sedmý den je den odpočinku. Ten den nebude nic padat.““ <sup>27</sup>Když přesto někteří z lidu sedmého dne vyšli, aby sbírali, nic nenašli. <sup>28</sup>Hospodin řekl Mojžíšovi: „Jak dlouho se budete zpěčovat a nebudete dbát mých příkazů a řádů? <sup>29</sup>Hleďte, vždyť Hospodin vám dal den odpočinku. Proto vám dává šestého dne chléb na dva dny. Zůstaňte každý, kde jste, ať nikdo sedmého dne nevychází ze svého místa.““ <sup>30</sup>Lid tedy sedmého dne odpočíval. <sup>31</sup>Dům izraelský pojmenoval ten pokrm mana. Byl jako koriandrové semeno, bílý, a chutnal jako medový koláč. <sup>32</sup>Mojžíš řekl: „Hospodin přikázal toto: Naplň tím ómer, aby to bylo opatrováno po všechna vaše pokolení, aby viděla chléb, kterým jsem vás na poušti živil, když jsem vás vyvedl z egyptské země.““ <sup>33</sup>Áronovi Mojžíš řekl: „Vezmi jeden džbán, nasyp do něho plný ómer many a ulož to před Hospodinem, aby to bylo opatrováno po všechna vaše pokolení.““ <sup>34</sup>Áron to tedy uložil před schránou svědectví, aby to bylo opatrováno, jak Hospodin Mojžíšovi přikázal. <sup>35</sup>Izraelci jedli manu po čtyřicet let, dokud nepřišli do země, v níž se měli usadit; jedli manu, dokud nepřišli na pokraj kenaanské země. <sup>36</sup>Ómer je desetina éfy.““

**Gn 2:16.17** „<sup>16</sup>A Hospodin Bůh člověku přikázal: „Z každého stromu zahrady smíš jíst. <sup>17</sup>Ze stromu poznání dobrého a zlého však nejez. V den, kdy bys z něho pojedl, propadneš smrti.““

**Gn 3:1-6** „<sup>1</sup>Nejzchytralejší ze vši polní zvěře, kterou Hospodin Bůh učinil, byl had. Řekl ženě: „Jakže, Bůh vám zakázal jíst ze všech stromů v zahradě?““ <sup>2</sup>Žena hadovi odvětila: „Plody ze stromů v zahradě jíst smíme. <sup>3</sup>Jen o plodech ze stromu, který je uprostřed zahrady, Bůh řekl: „Nejezte z něho, ani se ho nedotkněte, abyste nezemřeli.“““ <sup>4</sup>Had ženu ujišťoval: „Nikoli, nepropadnete smrti. <sup>5</sup>Bůh však ví, že v den, kdy z něho pojte, otevrou se vám oči a budete jako Bůh znát dobré i zlé.““ <sup>6</sup>Žena viděla, že je to strom s plody dobrými k jídlu, lákavý pro oči, strom slibující vševědoucnost. Vzala tedy z jeho plodů a jedla, dala také svému muži, který byl s ní, a on též jedl.““

## PÁ 15. srpna – PODNĚTY K ZAMYŠLENÍ

Přečtěte si 26. kapitolu „Putování pouští“ z knihy Na úsvitu dějin (PP 291–302; NUD 136–141).

Krátko po problému s vodou čelil národ novému nebezpečí (viz Ex 17,8–16) – napadl ho divoký a bojovný kmen Amálekoců. „Ne že by Amálekovci nebyli obeznámeni s Božím charakterem nebo jeho svrchovaností, ale rozhodli se, že se vzeprou jeho moci. Tropili si posměch z divů, které Mojžíš vykonal před Egypťany. Zapřisáhli se při svých bozích, že Hebreje zničí, a chvástali se, že Bůh Izraele nemá moc jim odolat. Izraelci je neohrožovali. Jejich útok nebyl vyprovokován. Aby ukázali své pohrdání Bohem, snažili se zničit jeho lid. Amálekovci byli už dlouho zatvrzelými rebely. Přesto je Boží milost dosud vyzývala k pokání. Avšak když amálečtí bojovníci napadli unavené a bezbranné šiky Izraele, zpečetili tím osud svého národa. Nad všemi, kdo milují Boha a bojí se ho, je jako štít vztažena Boží ruka. Ať se lidé mají na pozoru, aby do této ruky neudeřili, neboť třímá meč spravedlnosti.“ (PP 300; NUD 140).



## Otázky k rozhovoru

1. Jak se Jitro dozvěděl o pravém Bohu a o tom, co Bůh udělal pro svůj lid? (Viz Ex 18,8–10.) Proč je to podobné i dnes? Zvažte, jaké svědectví vydává naše církev a váš sbor světu, a to jednotlivcům i celé společnosti? Co říkáme světu o povaze a charakteru našeho Boha?

2. Přečtěte si znovu text 1K 10,4. Jak můžeme ve světle těchto slov pochopit, že to, čemu mnozí věří i dnes, že Bůh Starého zákona byl pomstychtivý, nenávistný a neopouštějící, je naprosto zkreslený obraz? Jak tento verš ukazuje nesprávnost takového vnímání Boha?

3. Přečtěte si ještě jednou výše uvedený citát z knihy Na úsvitu dějin o tom, jak měli Amálekovci možnost poznat pravého Boha. Porovnejte jejich postoj s Jitrovým. Proč Bůh vynesl soud nejen nad nimi, ale i nad mnoha dalšími kmeny starověkého světa, s nimiž Izrael přišel do styku?



20:22

Mt 4:3 „Tu přistoupil pokušitel a řekl mu: „Jsi-li Syn Boží, řekni, ať z těchto kamenů jsou chleby.““

Gn 25:29-34 „<sup>29</sup>Jákoob jednou připravil krmí. Tu přišel Ezau z pole znavený<sup>30</sup> a řekl Jákoobovi: „Dej mi zhltnout trochu toho červeného, toho krvavého, jsem znaven k smrti.“ Proto se jmenuje Edóm (to je Červený).<sup>31</sup> Jákoob však řekl: „Prodej mi dnes své prvorozenství!“<sup>32</sup> Ezau na to odvětil: „Stejně mám blízko k smrti, k čemu je mi prvorozenství!“<sup>33</sup> Jákoob řekl: „Odpřisáhni mi to dnes.“ A on mu to odpřisáhl, a tak své prvorozenství prodal Jákoobovi.<sup>34</sup> Jákoob dal pak Ezauovi chléb a čočkovou krmí. Ten pojedl, napil se, vstal a odešel. Tak Ezau pohrdl prvorozenstvím.“

Dt 8:3 „Pokořoval tě a nechal tě hladovět, potom ti dával jíst manu, kterou jsi neznal a kterou neznali ani tvoji otcové. Tak ti dával poznat, že člověk nežije pouze chlebem, ale že člověk žije vším, co vychází z Hospodinových úst.“

## ÚT 12. srpna – VODA ZE SKÁLY

Ex 17:1-7 „<sup>1</sup>Celá pospolitost synů Izraele táhla z pouště Sínu od stanoviště ke stanovišti podle Hospodina rozkazu. Utábořili se v Refidimu, ale lid neměl vodu k pití.<sup>2</sup> Tu se lid dostal do sváru s Mojžíšem a naléhali: „Dejte nám vodu, chceme pít!“ Mojžíš se jich zeptal: „Proč se se mnou přete? Proč pokoušíte Hospodina?“<sup>3</sup> Lid tam žíznil po vodě a reptal proti Mojžíšovi. Vyčítali: „Proto jsi nás vyvedl z Egypta, abys nás, naše syny a stáda umořil žízní?“<sup>4</sup> Mojžíš upěl k Hospodinu: „Jak se mám vůči tomuto lidu zachovat? Taktak že mě neukamenují.“<sup>5</sup> Hospodin Mojžíšovi řekl: „Vyjdi před lid. Vezmi s sebou některé z izraelských starších. Také hůl, kterou jsi udeřil do Nilu, si vezmi do ruky a jdi.<sup>6</sup> Já tam budu stát před tebou na skále na Chorébu. Udeříš do skály a vyjde z ní voda, aby lid mohl pít.“ Mojžíš to udělal před očima izraelských starších.<sup>7</sup> To místo pojmenoval Massa a Meriba (to je Pokušení a Svár) podle sváru Izraelců a proto, že pokoušeli Hospodina pochybováním: „Je mezi námi Hospodin, nebo není?““

Žd 3:7.8.15 „<sup>7</sup>Proto, jak říká Duch svatý: „Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas,<sup>8</sup> nezatvrzujte svá srdce ve vzdoru jako v den pokušení na poušti,

<sup>15</sup>Je řečeno: „Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce ve vzdoru!““

1K 10:3.4 „<sup>3</sup>Všichni jedli týž duchovní pokrm<sup>4</sup> a pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus.“

Ž 78:15.16 „<sup>15</sup>Rozpoltil na poušti skály, dal jim pít hojně jak z propastných tůň,<sup>16</sup> bystřiny vyvedl ze skalního štítu, nechal plynout vodstva jako řeky.“

## ST 13. srpna – MOJŽÍŠŮV TCHÁN JITRO

Ex 18:21-24 „<sup>21</sup>Vyhlédni si pak ze všeho lidu schopné muže, kteří se bojí Boha, milují pravdu a nenávidí úplatek. Dosad' je nad nimi za správce nad tisíci, sty, padesáti a deseti.<sup>22</sup> Oni budou soudit lid, kdykoli bude třeba. Každou důležitou záležitost přednesou tobě, každou menší záležitost rozsoudí sami. Ulehčí si své břímě, ať je nesou s tebou.<sup>23</sup> Jestliže se podle toho zařídíš, budeš moci obstát, až ti Bůh vydá další příkazy. Také všechnen tento lid dojde na své místo v pokoji.“<sup>24</sup> Mojžíš svého tchána uposlechl a učinil všechno, co řekl.“

Ex 2:18 „Když přišly ke svému otci Reúelovi, zeptal se: „Jak to, že jste dnes přišly tak brzo?““

Ex 18:1-27 „<sup>1</sup>Jitro, midjánský kněz, Mojžíšův tchán, uslyšel o všem, co Bůh učinil Mojžíšovi a svému izraelskému lidu, že Hospodin vyvedl Izraele z Egypta.<sup>2</sup> Tu vzal Jitro, Mojžíšův tchán, Šiporu, Mojžíšovu manželku, kterou on poslal zpět,<sup>3</sup> a dva její syny; první se jmenoval Geršóm (to je Hostem-tam), neboť Mojžíš řekl: „Byl jsem hostem v cizí zemi,“<sup>4</sup> a druhý se jmenoval Elíezer (to je Bůh-je-pomoc), neboť řekl: „Bůh mého otce je má pomoc, vysvobodil mě od faraónova meče.“<sup>5</sup> Jitro, Mojžíšův tchán, přišel k němu s jeho syny a manželkou na poušť, kde on tábořil, k hoře Boží.<sup>6</sup> Vzkázal Mojžíšovi: „Já, tvůj tchán Jitro, jsem přišel k tobě, i tvoje manželka a s ní oba její synové.“<sup>7</sup> Mojžíš tedy vyšel svému tchánovi vstříc, poklonil se a políbil ho. Popřáli si navzájem pokoj a vešli do stanu.<sup>8</sup> Mojžíš vypravoval svému tchánovi o všem, co Hospodin kvůli Izraeli učinil faraónovi a Egypťanům, a o všech útrapách, které je potkaly na cestě, a jak je Hospodin vysvobodil.<sup>9</sup> Jitro měl radost ze všeho dobrého, co Hospodin Izraeli prokázal, a že jej vysvobodil z moci Egypta.<sup>10</sup> Řekl: „Požehnán buď Hospodin, že vás vysvobodil z moci Egypta a z ruky faraónovy, že vysvobodil tento lid z područí Egypta.“<sup>11</sup> Nyní jsem poznal, že Hospodin je větší než všichni bohové; odplatil jim podle toho, jak se vypínali nad Izraele.“<sup>12</sup> Jitro, tchán Mojžíšův, pak připravil Bohu zápalnou oběť a obětní hod. Aron a všichni izraelští starší přistoupili, aby s Mojžíšovým tchánem pojedli před Bohem chléb.<sup>13</sup> Nazířel se Mojžíš posadil, aby soudil lid. Lid musel stát před Mojžíšem od rána do večera.<sup>14</sup> Mojžíšův tchán se díval na celé jeho jednání s lidem a řekl:



„Jakým způsobem to s lidem jednáš? Proč sám sedíš a všechen lid kolem tebe stojí od rána do večera?“ <sup>15</sup>Mojžíš tchánovi odpověděl: „Lid ke mně přichází dotazovat se Boha. <sup>16</sup>Když něco mají, přijde ta záležitost přede mne a já rozsoudím mezi oběma stranami; učím je znát Boží nařízení a řády.“ <sup>17</sup>Mojžíšův tchán mu odpověděl: „Není to dobrý způsob, jak to děláš. <sup>18</sup>Úplně se vyčerpáš, stejně jako tento lid, který je s tebou. Je to pro tebe příliš obtížné. Sám to nezvládneš. <sup>19</sup>Poslechni mě, poradím ti a Bůh bude s tebou: Ty zastupuj lid před Bohem a přednášej jejich záležitosti Bohu. <sup>20</sup>Budeš jim vysvětlovat nařízení a řády a učit je znát cestu, po které mají chodit, i skutky, které mají činit. <sup>21</sup>Vyhledni si pak ze všeho lidu schopné muže, kteří se bojí Boha, milují pravdu a nenávidí úplatek. Dosad' je nad nimi za správce nad tisíci, sty, padesáti a deseti. <sup>22</sup>Oni budou soudit lid, kdykoli bude třeba. Každou důležitou záležitost přednesou tobě, každou menší záležitost rozsoudí sami. Ulehčí si své břímě, ať je nesou s tebou. <sup>23</sup>Jestliže se podle toho zařídíš, budeš moci obstát, až ti Bůh vydá další příkazy. Také všechen tento lid dojde na své místo v pokoji.“ <sup>24</sup>Mojžíš svého tchána uposlechl a učinil všechno, co řekl. <sup>25</sup>Vybral schopné muže ze všeho Izraele a ustanovil je za představitele lidu, za správce nad tisíci, sty, padesáti a deseti. <sup>26</sup>Ti soudili lid, kdykoli bylo třeba; obtížné záležitosti přednášeli Mojžíšovi a všechny menší záležitosti soudili sami. <sup>27</sup>Potom Mojžíš svého tchána propustil a ten se ubíral do své země.“

**Dt 1:9-18** „<sup>9</sup>V oné době jsem vám řekl: „Nemohu vás sám unést. <sup>10</sup>Hospodin, váš Bůh, vás rozmnožil; je vás dnes takové množství jako hvězd na nebi. <sup>11</sup>Nechť vás Hospodin, Bůh vašich otců, rozhojní ještě tisíckrát, nechť vám žehná, jak vám přislíbil. <sup>12</sup>Jak bych mohl sám unést vaše těžkosti, břemena a spory! <sup>13</sup>Přiveďte ze svých kmenů moudré, rozumné a zkušené muže a já je učiním vašimi náčelníky.“ <sup>14</sup>Odpověděli jste mi: „Ta věc, kterou navrhuješ učinit, je dobrá.“ <sup>15</sup>Vzal jsem tedy představitele vašich kmenů, moudré a zkušené muže, a ustanovil jsem je za vaše náčelníky, za velitele nad tisíci, nad sty, padesáti a deseti a za správce vašich kmenů. <sup>16</sup>V oné době jsem také přikázal vašim soudcům: „Vyslechněte své bratry a sudte každého v rozepří s jeho bratrem i s bezdomovcem spravedlivě. <sup>17</sup>Při soudu nebudte stranit, vyslechněte jak malého, tak velkého a nikoho se nelekejte; soud je věcí Boží. Záležitost, která bude pro vás obtížná, předložte mně a já ji vyslechnu.“ <sup>18</sup>V oné době jsem vám přikázal všechno, co máte dělat.“

## ČT 14. srpna – CHLÉB A VODA ŽIVOTA

**1K 10:1-11** „<sup>1</sup>Chtěl bych vám připomenout, bratři, že naši praotcové byli všichni pod oblakovým sloupem, všichni prošli mořem, <sup>2</sup>všichni byli křtem v oblaku a moři spojeni s Mojžíšem, <sup>3</sup>všichni jedli týž duchovní pokrm <sup>4</sup>a pili týž duchovní nápoj; pili totiž z duchovní skály, která je doprovázela, a tou skálou byl Kristus. <sup>5</sup>A přece se většina z nich Bohu nelíbila; vždyť „poušť“ byla poseta jejich těly.“ <sup>6</sup>To vše se stalo nám na výstrahu, abychom nezatoužili po zlém jako oni. <sup>7</sup>A také nebud'te modláři jako někteří z nich, jak je psáno: „Usadil se lid, aby jedl a pil, a potom povstali k tancům.“ <sup>8</sup>Ani se neoddávajme smilstvu jako někteří z nich, a padlo jich za jeden den třiadvacet tisíc. <sup>9</sup>A také nechtějme zkoušet Pána, jako to dělali někteří z nich, a hynuli od hadího uštknutí, <sup>10</sup>ani nereptejte jako někteří z nich, a byli zahubeni Zhoubcem. <sup>11</sup>To, co se jim stalo, je výstražný obraz – a bylo to napsáno k napomenutí nám, které zastihl přelom věků.“

**2Tm 1:6-7** „<sup>6</sup>Proto ti kladu na srdce, abys roznécovál oheň Božského daru, kterého se ti dostalo vzládním mých rukou. <sup>7</sup>Neboť Bůh nám nedal ducha bázlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy.“

**J 14:6** „Ježíš mu odpověděl: „Já jsem ta cesta, pravda i život. Nikdo nepřichází k Otci než skrze mne.““

**Ř 12:1.2** „<sup>1</sup>Vybízím vás, bratři, pro Boží milosrdenství, abyste sami sebe přinášeli jako živou, svatou, Bohu milou obět; to ať je vaše pravá bohoslužba. <sup>2</sup>A nepřizpůsobujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli, abyste mohli rozpoznat, co je vůle Boží, co je dobré, Bohu milé a dokonalé.“

**J 4:7-15** „<sup>7</sup>Tu přichází samařská žena, aby načerpala vody. Ježíš jí řekne: „Dej mi napít!“ – <sup>8</sup>Jeho učedníci odešli předtím do města, aby nakoupili něco k jídlu. – <sup>9</sup>Samařská žena mu odpoví: „Jak ty jako Žid můžeš chtít ode mne, Samařanky, abych ti dala napít?“ Židé se totiž se Samařany nestýkají. <sup>10</sup>Ježíš jí odpověděl: „Kdybys znala, co dává Bůh, a věděla, kdo ti říká, abys mu dala napít, požádala bys ty jeho, a on by ti dal vodu živou.“ <sup>11</sup>Žena mu řekla: „Pane, ani vědro nemáš a studna je hluboká; kde tedy vezmeš tu živou vodu?“ <sup>12</sup>Jsi snad větší než náš praotec Jákob, který nám tuto studnu dal? Sám z ní pil, stejně jako jeho synové i jeho stáda.“ <sup>13</sup>Ježíš jí odpověděl: „Každý, kdo pije tuto vodu, bude mít opět žízeň. <sup>14</sup>Kdo by se však napil vody, kterou mu dám já, nebude žíznit navěky. Voda, kterou mu dám, stane se v něm pramenem, vyvěrajícím k životu věčnému.“ <sup>15</sup>Ta žena mu řekla: „Pane, dej mi té vody, abych už nežíznila a nemusela už sem chodit pro vodu.““



**J 6:31-51** „<sup>31</sup>Naši otcové jedli na poušti manu, jak je psáno: „Dal jim jíst chléb z nebe.““ <sup>32</sup>Ježíš jim řekl: „Amen, amen, pravím vám, chléb z nebe vám nedal Mojžíš; pravý chléb z nebe vám dává můj Otec. <sup>33</sup>Neboť Boží chléb je ten, který sestupuje z nebe a dává život světu.“ <sup>34</sup>Řekli mu: „Pane, dávej nám ten chléb stále!““ <sup>35</sup>Ježíš jim řekl: „Já jsem chléb života; kdo přichází ke mně, nikdy nebude hladovět, a kdo věří ve mne, nebude nikdy žíznit. <sup>36</sup>Ale řekl jsem vám: Viděli jste mě, a přece nevěříte. <sup>37</sup>Všichni, které mi Otec dává, přijdou ke mně; a kdo ke mně přijde, toho nevyženu ven, <sup>38</sup>neboť jsem sestoupil z nebe, ne abych činil vůli svou, ale abych činil vůli toho, který mě poslal; <sup>39</sup>a jeho vůle jest, abych neztratil nikoho z těch, které mi dal, ale vzkřísil je v poslední den. <sup>40</sup>Neboť to je vůle mého Otce, aby každý, kdo vidí Syna a věří v něho, měl život věčný; a já jej vzkřísím v poslední den.““ <sup>41</sup>Židé proti němu reptali, že řekl: „Já jsem chléb, který sestoupil z nebe.““ <sup>42</sup>A říkali: „Což tohle není Ježíš, syn Josefův? Vždyť známe jeho otce i matku! Jak tedy může říkat: „Sestoupil jsem z nebe!“““ <sup>43</sup>Ježíš jim odpověděl: „Nereptejte mezi sebou! <sup>44</sup>Nikdo nemůže přijít ke mně, jestliže ho nepřítáhne Otec, který mě poslal; a já ho vzkřísím v poslední den. <sup>45</sup>Je psáno v prorocích: „Všichni budou vyučeni od Boha.“ Každý, kdo slyšel Otce a vyučil se u něho, přichází ke mně. <sup>46</sup>Ne že by někdo Otce viděl; jen ten, kdo je od Boha, viděl Otce. <sup>47</sup>Amen, amen, pravím vám, kdo věří, má život věčný. <sup>48</sup>Já jsem chléb života. <sup>49</sup>Vaši otcové jedli na poušti manu, a zemřeli. <sup>50</sup>Toto je chléb, který sestupuje z nebe: kdo z něho jí, nezemře. <sup>51</sup>Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z tohoto chleba, živ bude navěky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa.““

**Ž 42:2.3** „<sup>2</sup>Jako laň dychtí po bystré vodě, tak dychtí duše má po tobě, Bože! <sup>3</sup>Po Bohu žízním, po živém Bohu. Kdy se smím ukázat před Boží tvář?““

**J 7:37.38** „<sup>37</sup>V poslední, velký den svátků Ježíš vystoupil a zvolal: „Jestliže kdo žízní, ať přijde ke mně a pije!“ <sup>38</sup>Kdo věří ve mne, „proudy živé vody poplynou z jeho nitra,“ jak praví Písmo.““

